

UUTT OLDE VODDEN

As't mooie weer had af-edòòn
En 't op de kotte dage an ging
Kwam ie veur tgeval te stòòn
Dat ter niks in de wiéme hing.
nKot stuk van een nègelholt
Zol door allene nog hangen,
De wiéme dan zo kaal en kold
Zol nieje veurròòd velangen.
Woorj qeregeld wat vanaf nemt
Dat raakt een keer uut-eput,
Dus is ut neet zo vremd
Daj dan opt leste bunt blut,
Ok al zoj oew wat beperken
tIs ons olmòòl wel bekend
Wiej zòlt hier daagluks merken
An alles kump een end.

De ziejn spek en de schinken,
Schelhassen, pekkelvleis en wos
Haj zachjesàn zeen slinken
sHersens raken ie doormet bos.
Was ut biejtieds al olmòòl op
Ai tneet tut november had ered
Dan vonne wiej dat een strop
En zatten door moor met!
Dat gaf dan merakel vòlle las
Want wi'j zollen ons wel wachten
As ut nog taamluk warm was
Um dan al te gòòn slachten.
Slachten mos gebeurn met kolde
Umdat kelte noodzakeluk is,
As vet spul neet drek stolde
Dan ging door wat met mis.

As dat grei te lange warm blif
Ai tneet kold inzolten zol'n
Dan wisse wi'j, da's buuten kif
Daj ut dan neet goed kon hol'n.
Frisheid zol in de kuupe dalen
En de oldren vetellen doorvan
Ai't later door weer uut halen
Dan zat ter een luchjen an!
Ok as bromvliége der nog bunt
Zo wod'n destieds hier eleerd
Wet iej daj neet slachten kunt
Want dee mot vant vleis eweerd,
Dié könt wat te doen maken,
Opt vleis lekt ze eiër, larven,
Ai door neet tegen zoln waken
Zol tvleis of spek bederven.